

ინფრასტრუქტურის მენეჯერებთან დაკავშირებული უსაფრთხოების მართვის
სისტემის მოთხოვნები

1. ორგანიზაციის კონტექსტი

1.1. ორგანიზაცია ვალდებულია:

ა) აღწეროს მისი საქმიანობის ხასიათი და მასშტაბი;

ბ) განსაზღვროს უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული სერიოზული რისკები, რომლებიც გამოწვეულია მისი სარკინიგზო საქმიანობით, მიუხედავად იმისა, ამ საქმიანობას უშუალოდ ორგანიზაცია ახორციელებს თუ მისი კონტროლის სფეროში არსებული კონტრაქტორები, პარტნიორები ან მიმწოდებლები;

გ) განსაზღვროს დაინტერესებული მხარეები (მაგალითად, მარეგულირებელი ორგანოები, უწყებები, სარკინიგზო საწარმოები, ინფრასტრუქტურის მენეჯერები, კონტრაქტორები, მიმწოდებლები, პარტნიორები), მათ შორის, სარკინიგზო სისტემის მიღმა არსებული სხვა რელევანტური მხარეები, რომლებიც დაკავშირებულნი არიან უსაფრთხოების მართვის სისტემასთან;

დ) განსაზღვროს უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული კანონმდებლობით გათვალისწინებული და სხვა მოთხოვნები ამ ქვეპუნქტის „გ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ თითოეულ დაინტერესებულ მხარესთან მიმართებით და უზრუნველყოს მათი რეგულარული განახლება;

ე) უზრუნველყოს ამ ქვეპუნქტის „დ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული მოთხოვნები უსაფრთხოების მართვის სისტემის შემუშავების, დანერგვისა და განახლებისას;

ვ) აღწეროს უსაფრთხოების მართვის სისტემის მოქმედების ფარგლები ამ ქვეპუნქტის „დ“ ქვეპუნქტით განსაზღვრული მოთხოვნების გათვალისწინებითა და თავისი საქმიანობის იმ სფეროების მითითებით, რომელსაც მოიცავს ან არ მოიცავს მოცემული უსაფრთხოების მართვის სისტემის მოქმედების ფარგლები.

1.2. წინამდებარე დანართის მიზნებისათვის გამოიყენება შემდეგი განმარტებები:

ა) „ხასიათი“ ინფრასტრუქტურის მენეჯერების მიერ განხორციელებულ სარკინიგზო საქმიანობასთან მიმართებით ნიშნავს საქმიანობის დახასიათებას მისი ფარგლების, მათ შორის, ინფრასტრუქტურის საპროექტო მახასიათებლების და კონსტრუქციის, ინფრასტრუქტურის მოვლა-შენახვისა და ტექნიკური მომსახურების, მოძრაობის

დაგეგმვის, მოძრაობის მართვისა და კონტროლის და სარკინიგზო ინფრასტრუქტურის გამოყენების, მათ შორის, სარკინიგზო ხაზების დახასიათების, მგზავრების გადაყვანის ან/და ტვირთების გადაზიდვის მიხედვით;

ბ) „მასშტაბი“ ინფრასტრუქტურის მენეჯერების მიერ განხორციელებულ სარკინიგზო საქმიანობასთან მიმართებით ნიშნავს მასშტაბს, რომელიც ხასიათდება სარკინიგზო ლიანდაგის სიგრძით და ინფრასტრუქტურის მენეჯერის სავარაუდო ზომით, მის მიერ სარკინიგზო სექტორში დასაქმებული პირების რაოდენობის თვალსაზრისით.

2. ლიდერობა

2.1. ლიდერობა და ვალდებულებებისადმი ერთგულება

უმაღლესი რგოლის ხელმძღვანელობამ უნდა გამოავლინოს ლიდერობა და უსაფრთხოების მართვის სისტემის შემუშავებასთან, დანერგვასთან, შენარჩუნებასა და უწყვეტ გაუმჯობესებასთან დაკავშირებული ვალდებულებებისადმი ერთგულება:

ა) უსაფრთხოებასთან მიმართებით ანგარიშვალდებულებისა და პასუხისმგებლობის აღებით;

ბ) ორგანიზაციის სხვადასხვა რგოლის ხელმძღვანელობის მიერ უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული ვალდებულებისადმი ერთგულების უზრუნველყოფით, მათი საქმიანობის პროცესში და თანამშრომლებთან და კონტრაქტორებთან ურთიერთობისას;

გ) უსაფრთხოების პოლიტიკისა და უსაფრთხოების მიზნების დანერგვის, აღქმისა და ორგანიზაციის სტრატეგიულ მიმართულებასთან შესაბამისობის უზრუნველყოფით;

დ) უსაფრთხოების მართვის სისტემის მოთხოვნების ორგანიზაციის ბიზნესპროცესებში ინტეგრაციის უზრუნველყოფით;

ე) უსაფრთხოების მართვის სისტემისათვის საჭირო რესურსების ხელმისაწვდომობის უზრუნველყოფით;

ვ) უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული რისკების მართვისას უსაფრთხოების მართვის სისტემის ეფექტურობის უზრუნველყოფით;

ზ) თანამშრომლების მოტივირებით, რათა უზრუნველყონ უსაფრთხოების მართვის სისტემის მოთხოვნებთან შესაბამისობა;

თ) უსაფრთხოების მართვის სისტემის უწყვეტი გაუმჯობესების ხელშეწყობით;

ი) ორგანიზაციის საქმიანობასთან დაკავშირებული რისკების იდენტიფიცირებისა და მართვისას უსაფრთხოების საკითხების გათვალისწინებით და იმის დასაბუთებით, თუ როგორ წყდება უსაფრთხოებასა და ბიზნესინტერესებს შორის არსებული კონფლიქტი;

კ) უსაფრთხოების ჯანსაღი კულტურის ხელშეწყობით.

2.2. უსაფრთხოების პოლიტიკა

2.2.1. ორგანიზაციას უნდა გააჩნდეს უსაფრთხოების პოლიტიკის ამსახველი დოკუმენტი, რომელიც:

ა) შეესაბამება ორგანიზაციის ხასიათსა და სარკინიგზო საქმიანობის მასშტაბს;

ბ) დამტკიცებულია ორგანიზაციის უმაღლესი აღმასრულებელი ხელმძღვანელის მიერ;

გ) აქტიურად ხდება აღსრულება, ცნობილია და ხელმისაწვდომია ყველა თანამშრომლისთვის.

2.2.2. უსაფრთხოების პოლიტიკა უნდა:

ა) მოიცავდეს უსაფრთხოებასთან დაკავშირებულ კანონმდებლობით გათვალისწინებულ და სხვა მოთხოვნებთან შესაბამისობის ვალდებულებას;

ბ) მოიცავდეს უსაფრთხოების მიზნების განსაზღვრისა და ამ მიზნებთან მიმართებით ორგანიზაციის უსაფრთხოების შესრულების შეფასების ჩარჩოს, შეფასების მეთოდებსა და პრინციპებს;

გ) მოიცავდეს უსაფრთხოებასთან მიმართებით ორგანიზაციის ან სხვა პირების საქმიანობით გამოწვეული რისკების მართვის ვალდებულებას;

დ) მოიცავდეს უსაფრთხოების მართვის სისტემის უწყვეტი გაუმჯობესების ვალდებულებას;

ე) ექვემდებარებოდეს განახლებას ორგანიზაციის სტრატეგიისა და უსაფრთხოების შესრულების შეფასების შესაბამისად.

2.3. ორგანიზაციული ფუნქციები, პასუხისმგებლობა, ანგარიშვალდებულება და უფლებამოსილება

2.3.1. იმ თანამშრომლების პასუხისმგებლობა, ანგარიშვალდებულება და უფლებამოსილება, რომელთა ფუნქციები ზეგავლენას ახდენს უსაფრთხოებაზე (მათ შორის, ხელმძღვანელობა და სხვა პერსონალი, რომლებიც ჩართულნი არიან უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული ფუნქციების შესრულებაში), უნდა განისაზღვროს ორგანიზაციის ყველა საფეხურზე, გაფორმდეს დოკუმენტურად, გადანაწილდეს და ეცნობოს თანამშრომლებს;

2.3.2. ორგანიზაციამ უნდა უზრუნველყოს, რომ თანამშრომლებს, რომლებსაც ეკისრებათ უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული ფუნქციების შესრულების პასუხისმგებლობა, გააჩნდეთ ამ ფუნქციების შესასრულებლად საჭირო უფლებამოსილება, კომპეტენცია და შესაბამისი რესურსები და მათზე უარყოფითად არ ზემოქმედდეს სხვა ბიზნესსაქმიანობა;

2.3.3. უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული ფუნქციების გადანაწილება უნდა გაფორმდეს დოკუმენტალურად, ეცნობოს ყველა შესაბამის თანამშრომელს, უნდა იყოს მისაღები და გასაგები;

2.3.4. ორგანიზაცია ვალდებულია აღწეროს 2.3.1. პუნქტით გათვალისწინებული ფუნქციების განაწილება, როგორც საკუთარ ბიზნესსაქმიანობაში, ასევე მესამე მხარესთან დაკავშირებულ ურთიერთობებში (იხ. 5.3. (კონტაქტორები, პარტნიორები და მიმწოდებლები)).

2.4. კონსულტაციები თანამშრომლებთან და სხვა მხარეებთან

2.4.1. თანამშრომლებთან და გარე დაინტერესებულ მხარეებთან, საჭიროებისამებრ, ტარდება უსაფრთხოების მართვის სისტემის შემუშავებასთან, განახლებასა და სრულყოფასთან დაკავშირებული კონსულტაციები მათ პასუხისმგებლობას დაქვემდებარებულ ნაწილში, მათ შორის, საექსპლუატაციო პროცედურების უსაფრთხოების ასპექტებთან დაკავშირებით;

2.4.2. ორგანიზაციამ ხელი უნდა შეუწყოს პერსონალთან კონსულტაციებს თანამშრომლების ჩართულობის, მათი მოსაზრების აღრიცხვისა და მასზე უკუკავშირის მეთოდებისა და საშუალებების უზრუნველყოფით.

3. დაგეგმვა

3.1. ღონისძიებები რისკების აღმოსაფხვრელად

3.1.1. რისკების შეფასება

3.1.1.1. ორგანიზაცია ვალდებულია:

ა) განსაზღვროს და გაანალიზოს ყველა საექსპლუატაციო, ორგანიზაციული და ტექნიკური რისკი, რაც მნიშვნელოვანია მის მიერ განხორციელებული საქმიანობის ხასიათთან და მასშტაბთან მიმართებით. ეს რისკები უნდა მოიცავდეს ადამიანურ და ორგანიზაციულ ფაქტორებს, როგორებიცაა სამუშაო დატვირთვა, სამუშაოს ხასიათი, დადლილობა, პროცედურების შესაბამისობა და სხვა დაინტერესებული მხარეების საქმიანობა;

ბ) ამ ქვეპუნქტის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული რისკები შეაფასოს რისკების შეფასების შესაბამისი მეთოდების გამოყენებით;

გ) შეიმუშაოს და დანერგოს უსაფრთხოების ზომები და განსაზღვროს მათთან დაკავშირებული პასუხისმგებლობები (იხ. 2.3. (ორგანიზაციული ფუნქციები, პასუხისმგებლობა, ანგარიშვალდებულება და უფლებამოსილება));

დ) შეიმუშაოს უსაფრთხოების ზომების ეფექტურობის მონიტორინგის სისტემა (იხ. 6.1. (მონიტორინგი));

ე) განსაზღვროს სხვა დაინტერესებულ მხარეებთან (როგორიცაა სარკინიგზო საწარმოები, ინფრასტრუქტურის მენეჯერები, მწარმოებელი, ტექნიკური მომსახურების მიმწოდებელი, ტექნიკური მომსახურების განმახორციელებელი პირი, სარკინიგზო სატრანსპორტო საშუალების მფლობელი, მომსახურების მიმწოდებელი და შესყიდვების განმახორციელებელი პირი) თანამშრომლობის საჭიროება, საერთო რისკებსა და შესაბამისი უსაფრთხოების ზომების დანერგვასთან დაკავშირებით, შესაბამის შემთხვევებში;

ვ) აცნობოს თანამშრომლებსა და ჩართულ გარე მხარეებს რისკების შესახებ (იხ. 4.4. (ინფორმაცია და კომუნიკაცია)).

3.1.1.2. რისკების შეფასებისას, ორგანიზაციამ უნდა გაითვალისწინოს უსაფრთხო სამუშაო გარემოს განსაზღვრის, უზრუნველყოფისა და შენარჩუნების საჭიროება, რაც შესაბამისობაშია მოქმედ კანონმდებლობასთან.

3.1.2. ცვლილების დაგეგმვა

3.1.2.1. ორგანიზაციამ უნდა განსაზღვროს უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული პოტენციური რისკები და შესაბამისი უსაფრთხოების ზომები (იხ. 3.1.1. (რისკების

შეფასება)) ცვლილების განხორციელებამდე (იხ. 5.4. (ცვლილების მართვა)), რისკების მართვის პროცესის შესაბამისად.

3.2. უსაფრთხოების მიზნები და დაგეგმვა

3.2.1. ორგანიზაციამ უნდა განსაზღვროს უსაფრთხოების მიზნები შესაბამის ფუნქციებთან მიმართებით შესაბამის საფეხურებზე, რომ შეინარჩუნოს და, პრაქტიკული განხორციელების გონივრული შესაძლებლობის შემთხვევაში, გააუმჯობესოს საკუთარი უსაფრთხოების შესრულება;

3.2.2. უსაფრთხოების მიზნები უნდა:

ა) იყოს ორგანიზაციის უსაფრთხოების პოლიტიკასა და სტრატეგიულ მიზნებთან თავსებადი (შესაბამის შემთხვევებში);

ბ) უკავშირდებოდეს პრიორიტეტულ რისკებს, რომლებიც ზემოქმედებს ორგანიზაციის უსაფრთხოების შესრულებაზე;

გ) ექვემდებარებოდეს შეფასებას და იყოს გაზომვადი;

დ) ითვალისწინებდეს მოქმედ კანონმდებლობით გათვალისწინებულ და სხვა მოთხოვნებს;

ე) განიხილებოდეს მათი მიღწევის მიხედვით და შესაბამისად ხდებოდეს მათი გადასინჯვა;

ვ) იყოს შეტყობინებული.

3.2.3. ორგანიზაციას უნდა ჰქონდეს გეგმა/გეგმები, რომლებიც ასახავს უსაფრთხოების მიზნების მიღწევის გზებს;

3.2.4. ორგანიზაციამ უნდა აღწეროს უსაფრთხოების მიზნების მიღწევის მონიტორინგისათვის გამოყენებული სტრატეგია და გეგმა/გეგმები (იხ. 6.1. (მონიტორინგი)).

4. მხარდაჭერა

4.1. რესურსები

ორგანიზაციამ უნდა უზრუნველყოს რესურსები, მათ შორის, კომპეტენტური პერსონალი ეფექტიანი და გამოყენებადი აღჭურვილობებით, რაც საჭიროა

უსაფრთხოების მართვის სისტემის შექმნის, დანერგვის, შენარჩუნებისა და უწყვეტი გაუმჯობესებისთვის.

4.2. კომპეტენცია

4.2.1. ორგანიზაციის კომპეტენციების მართვის სისტემა უნდა უზრუნველყოფდეს, რომ პერსონალი, რომელიც ასრულებს ფუნქციებს, რაც ზემოქმედებს უსაფრთხოებაზე, იყოს კომპეტენტური მათზე დაკისრებული უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული ფუნქციების შესასრულებლად (იხ. 2.3. (ორგანიზაციული ფუნქციები, პასუხისმგებლობა, ანგარიშვალდებულება და უფლებამოსილება)), მათ შორის, სულ მცირე, შემდეგ საკითხებთან მიმართებით:

ა) კომპეტენციების (მათ შორის, ცოდნა, უნარები, არატექნიკური ქცევები და მიდგომები) განსაზღვრა, რაც საჭიროა უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული ფუნქციების შესასრულებლად;

ბ) პრინციპების (საბაზო საგანმანათლებლო დონე, საჭირო ფსიქოლოგიური და ფიზიკური მდგომარეობა) შერჩევა;

გ) პირველადი მომზადება, გამოცდილება და კვალიფიკაცია;

დ) უწყვეტი სწავლება და არსებული კომპეტენციების პერიოდულად განახლება;

ე) კომპეტენციის პერიოდული შეფასება და ფსიქოლოგიური და ფიზიკური მდგომარეობის შემოწმება, რომ უზრუნველყოფილი იყოს კვალიფიკაციებისა და უნარების შენარჩუნება დროთა განმავლობაში;

ვ) უსაფრთხოების მართვის სისტემის შესაბამის ნაწილებთან დაკავშირებული სპეციალური სწავლება უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული ფუნქციების შესრულების მიზნით.

4.2.2. ორგანიზაციამ უნდა უზრუნველყოს ამ პუნქტის 4.2.1. ქვეპუნქტის „გ“, „დ“ და „ვ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული სასწავლო პროგრამა უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული ფუნქციების შემსრულებელი თანამშრომლებისათვის, რაც უზრუნველყოფს:

ა) სასწავლო პროგრამის განხორციელებას კომპეტენციებთან დაკავშირებით განსაზღვრული მოთხოვნებისა და თანამშრომლების ინდივიდუალური საჭიროებების შესაბამისად;

ბ) შესაბამის შემთხვევებში, პერსონალის მუშაობას ყველანაირ საექსპლუატაციო პირობებში (ნორმალური, გართულებული და საგანგებო);

გ) სწავლების ხანგრძლივობისა და კვალიფიკაციის ასამაღლებელი სწავლების სიხშირის შესაბამისობას სასწავლო მიზნებთან;

დ) ჩანაწერების შენახვას ყველა თანამშრომლის შესახებ (იხ. 4.5.3. (დოკუმენტირებული ინფორმაციის მართვა));

ე) სასწავლო პროგრამის რეგულარულად გადასინჯვასა და აუდიტს (იხ. 6.2. (შიდა აუდიტი)) და, საჭიროების შემთხვევაში, ცვლილებების განხორციელებას (იხ. 5.4. (ცვლილების მართვა)).

4.2.3. უნდა არსებობდეს სარკინიგზო შემთხვევების/ინციდენტების ან სამსახურში ხანგრძლივად არყოფნის შემდეგ პერსონალის სამუშაო ადგილზე დაბრუნებასთან დაკავშირებული ღონისძიებები, მათ შორის, დამატებითი სწავლების უზრუნველყოფა, თუ განსაზღვრულია ამის საჭიროება.

4.3. ცნობიერება

უმაღლესი ხელმძღვანელობა უნდა უზრუნველყოფდეს, რომ თავად ისინი და მათი თანამშრომლები, რომელთა მიერ შესრულებული ფუნქციები ზემოქმედებს უსაფრთხოებაზე, აცნობიერებდნენ საკუთარი საქმიანობის მნიშვნელობასა და შედეგებს და საკუთარ წვლილს უსაფრთხოების მართვის სისტემის ეფექტურობასა და სწორად გამოყენებაში, მათ შორის, უსაფრთხოების მიზნების მიღწევაში (იხ. 3.2. (უსაფრთხოების მიზნები და დაგეგმვა)).

4.4. ინფორმაცია და კომუნიკაცია

4.4.1. ორგანიზაციამ უნდა განსაზღვროს შესაბამისი საკომუნიკაციო არხები, რომ უზრუნველყოს უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული ინფორმაციის გაცვლა ორგანიზაციის სხვადასხვა რგოლს შორის და გარე დაინტერესებულ მხარეებთან, მათ შორის, კონტრაქტორებთან, პარტნიორებთან და მიმწოდებლებთან;

4.4.2. იმ მიზნით, რომ უზრუნველყოფილი იყოს უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული ინფორმაციის მიღწევა გადაწყვეტილებების მიმღებ პირებთან, ორგანიზაციამ უნდა მართოს უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული ინფორმაციის განსაზღვრა, მიღება, დამუშავება, ფორმირება და გავრცელება;

4.4.3. ორგანიზაციამ უნდა უზრუნველყოს, რომ უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული ინფორმაცია იყოს:

ა) შესაბამისი, სრული და სამიზნე აუდიტორიისათვის აღქმადი;

ბ) აქტუალური;

გ) ზუსტი;

დ) თანმიმდევრული;

ე) მართული (იხ. 4.5.3. (დოკუმენტირებული ინფორმაციის მართვა));

ვ) შეტყობინებული მის ძალაში შესვლამდე;

ზ) მიღებული და აღქმული.

4.5. დოკუმენტირებული ინფორმაცია

4.5.1. უსაფრთხოების მართვის სისტემის დოკუმენტაცია.

4.5.1.1. უნდა არსებობდეს უსაფრთხოების მართვის სისტემის აღწერილობა, მათ შორის:

ა) სარკინიგზო ოპერაციების უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული პროცესებისა და საქმიანობების, მათ შორის, უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული ფუნქციებისა და შესაბამისი პასუხისმგებლობის განსაზღვრა და აღწერა (იხ. 2.3. (ორგანიზაციული ფუნქციები, პასუხისმგებლობა, ანგარიშვალდებულება და უფლებამოსილება));

ბ) აღნიშნული პროცესების ურთიერთქმედება;

გ) პროცედურები და სხვა დოკუმენტები, სადაც აღწერილია, როგორ ხორციელდება აღნიშნული პროცესები;

დ) კონტრაქტორების, პარტნიორებისა და მიმწოდებლების განსაზღვრა, გაწეული მომსახურების ტიპისა და მასშტაბის აღწერასთან ერთად;

ე) ხელშეკრულებებისა და სხვა საქმიანი შეთანხმებების განსაზღვრა, რომლებიც გაფორმებულია ორგანიზაციისა და ამ ქვეპუნქტის „დ“ ქვეპუნქტით განსაზღვრულ სხვა მხარეებს შორის, რაც საჭიროა უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული

ორგანიზაციის რისკებისა და კონტრაქტორების გამოყენებასთან დაკავშირებული რისკების სამართავად;

ვ) მითითება დოკუმენტურ ინფორმაციაზე, რასაც ითხოვს წინამდებარე მოთხოვნები.

4.5.1.2. ორგანიზაციამ უნდა უზრუნველყოს უსაფრთხოების შესახებ ყოველწლიური ანგარიშის წარდგენა სააგენტოსათვის საქართველოს სარკინიგზო უსაფრთხოების წესის შესაბამისად, მათ შორის:

ა) უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული მნიშვნელოვანი ცვლილებების მიმოხილვა;

ბ) ორგანიზაციის უსაფრთხოების მიზნები მომდევნო წლისათვის/წლებისათვის და რამდენად მოქმედებს უსაფრთხოების სერიოზული რისკები ამ უსაფრთხოების მიზნების დასახელებაზე;

გ) სარკინიგზო შემთხვევის/ინციდენტის შიდა მოკვლევის (იხ. 7.1. (სარკინიგზო შემთხვევებისა და ინციდენტების საფუძველზე მიღებული გამოცდილება)) და მონიტორინგთან დაკავშირებული სხვა საქმიანობის (იხ. 6.1. (მონიტორინგი), 6.2. (შიდა აუდიტი) და 6.3. (შეფასება ხელმძღვანელობის მხრიდან)) შედეგები;

დ) მოკვლევის ბიუროს მიერ განსაზღვრული შესასრულებელი რეკომენდაციების მხრივ მიღწეული პროგრესის ამსახველი დეტალები (იხ. 7.1. (სარკინიგზო შემთხვევებისა და ინციდენტების საფუძველზე მიღებული გამოცდილება));

ე) ორგანიზაციის უსაფრთხოების მაჩვენებლები, რომლებიც განსაზღვრულია ორგანიზაციის მიერ უსაფრთხოების შესრულების შესაფასებლად (იხ. 6.1. (მონიტორინგი));

ვ) შესაბამის შემთხვევებში, ორგანიზაციის მიერ სახიფათო ტვირთების გადაზიდვასთან დაკავშირებული საქმიანობის შესახებ, რკინიგზით სახიფათო ტვირთის გადაზიდვის წესით გათვალისწინებული ყოველწლიური ანგარიშის დასკვნები;

4.5.2. შედგენა და განახლება

4.5.2.1. ორგანიზაციამ უნდა უზრუნველყოს შესაბამისი ფორმატებისა და საშუალებების გამოყენება უსაფრთხოების მართვის სისტემასთან დაკავშირებული ინფორმაციის დოკუმენტირებისას და განახლებისას;

4.5.3. დოკუმენტირებული ინფორმაციის მართვა

4.5.3.1 ორგანიზაციამ უნდა მართოს უსაფრთხოების მართვის სისტემასთან დაკავშირებული დოკუმენტირებული ინფორმაცია, კერძოდ, მისი შენახვა, გავრცელება და ცვლილებების კონტროლი, რომ უზრუნველყოს მისი ხელმისაწვდომობა, შესაბამისობა და დაცვა, შესაბამის შემთხვევებში.

4.6. ადამიანური და ორგანიზაციული ფაქტორების ურთიერთქმედება

4.6.1. ორგანიზაციამ უნდა ცხადყოს სისტემური მიდგომა უსაფრთხოების მართვის სისტემის ფარგლებში ადამიანური და ორგანიზაციული ფაქტორების ურთიერთქმედებასთან მიმართებით. ეს მიდგომა უნდა:

ა) მოიცავდეს სტრატეგიის შემუშავებას და ადამიანური და ორგანიზაციული ფაქტორების სფეროდან გამოცდილებისა და აღიარებული მეთოდების გამოყენებას;

ბ) მიემართებოდეს რისკების აღმოფხვრას, რომლებიც დაკავშირებულია მოწყობილობების პროექტირებასა და გამოყენებასთან, ფუნქციებთან, სამუშაო პირობებსა და ორგანიზაციულ ღონისძიებებთან, რაც უნდა ითვალისწინებდეს ადამიანურ შესაძლებლობებს, ასევე, შესაძლებლობების ფარგლებსა და ზეგავლენას სამუშაოს შესრულების ხარისხზე.

5. ექსპლუატაცია

5.1. ოპერაციული დაგეგმვა და მართვა

5.1.1. საკუთარი საექსპლუატაციო პროცესების დაგეგმვისას, განხორციელებისა და შეფასებისას, ორგანიზაციამ უნდა უზრუნველყოს, რომ ექსპლუატაციისას:

ა) გამოიყენებოდეს რისკის დაშვების კრიტერიუმები და უსაფრთხოების ზომები (იხ. 3.1.1. (რისკების მართვა));

ბ) არსებობდეს გეგმა/გეგმები უსაფრთხოების მიზნების მისაღწევად (იხ. 3.2. (უსაფრთხოების მიზნები და დაგეგმვა));

გ) გროვდებოდეს ინფორმაცია ექსპლუატაციასთან დაკავშირებული ღონისძიებების სწორად გამოყენებისა და ეფექტურობის შესაფასებლად (იხ. 6.1. (მონიტორინგი)).

5.1.2. ორგანიზაციამ უნდა უზრუნველყოს, რომ მისი ექსპლუატაციასთან დაკავშირებული ღონისძიებები შეესაბამებოდეს მოქმედი კანონმდებლობით უსაფრთხოებასთან დაკავშირებით განსაზღვრულ მოთხოვნებსა და სხვა შესაბამის მოთხოვნებს (იხ. 1. (ორგანიზაციის კონტექსტი)).

5.1.3. რისკების მართვის მიზნით, როდესაც ეს მნიშვნელოვანია საექსპლუატაციო საქმიანობის უსაფრთხოებისათვის (იხ. 3.1.1. (რისკების შეფასება)), გასათვალისწინებელია, სულ მცირე, შემდეგი:

ა) გადაზიდვა-გადაყვანის უსაფრთხოების ფარგლების დადგენა მოძრაობის დაგეგმვისა და კონტროლისათვის ინფრასტრუქტურის საპროექტო მახასიათებლების მიხედვით;

ბ) მოძრაობის დაგეგმვა, მატარებლების მოძრაობის განრიგისა და სამარშრუტო ძაფების განაწილების ჩათვლით;

გ) რეალურ დროში მოძრაობის მართვა ნორმალურ და გართულებულ საექსპლუატაციო პირობებში, მოძრაობის შეზღუდვების ღონისძიებების გამოყენებითა და მოძრაობის შეფერხებების მართვით;

დ) გადაზიდვებთან დაკავშირებული განსაკუთრებული პირობების დაწესება.

5.1.4. ფუნქციების განაწილების მართვის მიზნით, როდესაც ეს მნიშვნელოვანია საექსპლუატაციო საქმიანობის უსაფრთხოებისათვის, ორგანიზაციამ უნდა განსაზღვროს დაგეგმვასა და სარკინიგზო ქსელის ექსპლუატაციასთან დაკავშირებული პასუხისმგებლობები, აგრეთვე, როგორ არის გადანაწილებული ფუნქციები, რომლებიც ზეგავლენას ახდენს მომსახურების უსაფრთხო მიწოდებაზე, ორგანიზაციის ფარგლებში კომპეტენტურ თანამშრომლებზე და, შესაბამის შემთხვევებში, სხვა გარე კვალიფიციურ მხარეებზე (იხ. 5.3. (კონტრაქტორები, პარტნიორები და მიმწოდებლები));

5.1.5. ინფორმაციისა და კომუნიკაციის მართვის მიზნით, როდესაც ეს მნიშვნელოვანია საექსპლუატაციო საქმიანობის უსაფრთხოებისათვის (იხ. 4.4. (ინფორმაცია და კომუნიკაცია)), შესაბამის პერსონალს (მაგალითად, მატარებლების მოძრაობისა და სიგნალების მართვაზე პასუხისმგებელი პერსონალი) უნდა მიეწოდოს ინფორმაცია მატარებლების მარშრუტის და სატრანსპორტო საშუალებების მოძრაობის სპეციფიკურ მოთხოვნებთან დაკავშირებით, მათ შორის, შესაბამისი ცვლილებების შესახებ, რამაც შეიძლება განაპირობოს საფრთხე, დროებითი ან მუდმივი საექსპლუატაციო შეზღუდვები (მაგალითად, სატრანსპორტო ლიანდაგის ტექნიკური მომსახურებიდან გამომდინარე) და შესაბამის შემთხვევებში, გადაზიდვებთან დაკავშირებული განსაკუთრებული პირობები;

5.1.6. კომპეტენციის მართვის მიზნით, როდესაც ეს მნიშვნელოვანია საექსპლუატაციო საქმიანობის უსაფრთხოებისათვის (იხ. 4.2. (კომპეტენცია)),

ორგანიზაციამ, მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად (იხ. 1. (ორგანიზაციის კონტექსტი)), საკუთარი თანამშრომლებისათვის უნდა უზრუნველყოს:

ა) საჭიროების შემთხვევაში სასწავლო და სამუშაო ინსტრუქციების შესაბამისობა და მაკორექტირებელი ზომების მიღება;

ბ) მოსალოდნელი ცვლილებების შემთხვევაში სპეციალური მომზადება, რაც ზემოქმედებს სამუშაოს შესრულებაზე ან ფუნქციების განაწილებაზე;

გ) სარკინიგზო შემთხვევებისა და ინციდენტების შემდეგ შესაბამისი ზომების მიღება.

5.2. აქტივების მართვა

5.2.1. ორგანიზაციამ უნდა მართოს უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული რისკები ფიზიკურ აქტივებთან მიმართებით მათი სასიცოცხლო ციკლის განმავლობაში (იხ. 3.1.1. (რისკების შეფასება)), პროექტირებიდან განკარგვამდე და უნდა შეასრულოს ადამიანურ ფაქტორებთან დაკავშირებული მოთხოვნები სასიცოცხლო ციკლის ყველა ეტაპზე;

5.2.2. ორგანიზაცია ვალდებულია:

ა) უზრუნველყოს აქტივების დანიშნულებისამებრ გამოყენება და შეინარჩუნოს მათი უსაფრთხო საექსპლუატაციო მდგომარეობა;

ბ) მართოს აქტივები ნორმალურ და გართულებულ საექსპლუატაციო პირობებში;

გ) რაც შეიძლება დროულად გამოავლინოს საექსპლუატაციო მოთხოვნებთან შეუსაბამობის პრაქტიკული შემთხვევები, აქტივის ექსპლუატაციამდე ან ექსპლუატაციისას, მათ შორის, საჭიროების შემთხვევაში, გამოიყენოს ექსპლუატაციასთან დაკავშირებული შეზღუდვები, რომ უზრუნველყოს აქტივის უსაფრთხო საექსპლუატაციო მდგომარეობა (იხ. 6.1. (მონიტორინგი)).

5.2.3. ორგანიზაციამ უნდა უზრუნველყოს, რომ მისი აქტივების მართვის ღონისძიებები, შესაბამის შემთხვევებში, აკმაყოფილებდეს მოქმედი კანონმდებლობით გათვალისწინებულ ყველა არსებით მოთხოვნასა და ნებისმიერ სხვა შესაბამის მოთხოვნას (იხ. 1. (ორგანიზაციის კონტექსტი));

5.2.4 რისკების მართვის მიზნით, როდესაც ეს მნიშვნელოვანია მოვლა-შენახვისა და ტექნიკური მომსახურების უზრუნველსაყოფად (იხ. 3.1.1. (რისკების შეფასება)), გასათვალისწინებელია შემდეგი:

ა) მოვლა-შენახვისა და ტექნიკური მომსახურების საჭიროების განსაზღვრა ინფრასტრუქტურის უსაფრთხო საექსპლუატაციო მდგომარეობის შესანარჩუნებლად, რაც ეფუძნება ინფრასტრუქტურის გეგმურ და ფაქტობრივ გამოყენებას, აგრეთვე, მის საპროექტო მახასიათებლებს;

ბ) მოვლა-შენახვისა და ტექნიკური მომსახურებისათვის აქტივის ექსპლუატაციიდან ამოღების მართვა, როდესაც გამოვლენილია დეფექტი ან აქტივის მდგომარეობა უარესდება და სცდება უსაფრთხო საექსპლუატაციო მდგომარეობის ფარგლებს, როგორც ეს გათვალისწინებულია ამ ქვეპუნქტის „ა“ ქვეპუნქტით;

გ) აქტივის ექსპლუატაციაში დაბრუნების მართვა, მათ შორის, ტექნიკური მომსახურების შემდეგ აქტივის გამოყენებასთან დაკავშირებული შესაძლო შეზღუდვებით, რომ უზრუნველყოფილი იყოს მისი უსაფრთხო საექსპლუატაციო მდგომარეობა;

დ) მონიტორინგისა და საზომი აღჭურვილობების მართვა მათი დანიშნულებისამებრ გამოყენებისათვის ვარგისიანობის უზრუნველსაყოფად.

5.2.5. ინფორმაციისა და კომუნიკაციის მართვის მიზნით, როდესაც ეს მნიშვნელოვანია აქტივების უსაფრთხო მართვისათვის (იხ. 4.4. (ინფორმაცია და კომუნიკაცია)), ორგანიზაციამ უნდა გაითვალისწინოს შემდეგი:

ა) შესაბამისი ინფორმაციის გაცვლა ორგანიზაციის ფარგლებში ან გარე ტექნიკურ მომსახურებაზე პასუხისმგებელი პირისთვის (იხ. 5.3. (კონტრაქტორები, პარტნიორები და მიმწოდებლები)), კერძოდ, უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული გაუმართაობის, სარკინიგზო შემთხვევების, ინციდენტებისა და აქტივის გამოყენებასთან დაკავშირებული შესაძლო შეზღუდვების შესახებ;

ბ) საჭირო ინფორმაციის, მათ შორის, ამ ქვეპუნქტის „ა“ ქვეპუნქტთან დაკავშირებული ინფორმაციის მიკვლევადობა (იხ. 4.4. (ინფორმაცია და კომუნიკაცია) და 4.5.3 (დოკუმენტირებული ინფორმაციის მართვა));

გ) ჩანაწერების, მათ შორის, აქტივების უსაფრთხოებაზე ზემოქმედი ცვლილებების მართვის ამსახველი ჩანაწერების წარმოება და შენახვა/გამოყენება (იხ. 5.4 (ცვლილების მართვა)).

5.3. კონტრაქტორები, პარტნიორები და მიმწოდებლები

5.3.1. ორგანიზაციამ უნდა გამოავლინოს და მართოს აუტოსორსინგით გადაცემული საქმიანობიდან, მათ შორის, კონტრაქტორების, პარტნიორებისა და მიმწოდებლების

საქმიანობიდან ან მათთან თანამშრომლობიდან გამომდინარე რისკები უსაფრთხოებასთან მიმართებით;

5.3.2. ამ პუნქტის 5.3.1. ქვეპუნქტით გათვალისწინებული უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული რისკების მართვის მიზნით, ორგანიზაციამ უნდა განსაზღვროს კონტრაქტორების, პარტნიორებისა და მიმწოდებლების შერჩევის კრიტერიუმები და მათ მიერ შესასრულებელი სახელშეკრულებო მოთხოვნები, მათ შორის:

ა) უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული, კანონმდებლობით გათვალისწინებული და სხვა მოთხოვნები (იხ. 1. (ორგანიზაციის კონტექსტი));

ბ) ხელშეკრულებით გათვალისწინებული ფუნქციების შესასრულებლად საჭირო კომპეტენციის დონე (იხ. 4.2. (კომპეტენცია));

გ) შესასრულებელ ფუნქციებთან დაკავშირებული პასუხისმგებლობა;

დ) მოსალოდნელი უსაფრთხოების შესრულება, რომელიც უნდა შენარჩუნდეს ხელშეკრულების მოქმედების პერიოდში;

ე) უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული ინფორმაციის გაცვლის ვალდებულება (იხ. 4.4. (ინფორმაცია და კომუნიკაცია));

ვ) უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული დოკუმენტების მიკვლევადობა (იხ. 4.5. (დოკუმენტირებული ინფორმაცია)).

5.3.3. სარკინიგზო უსაფრთხოების წესის მე-7 თავის' შესაბამისად, ორგანიზაციამ მონიტორინგი უნდა გაუწიოს:

ა) კონტრაქტორების, პარტნიორებისა და მიმწოდებლების საქმიანობისა და ოპერაციების უსაფრთხოების შესრულებას, რომ უზრუნველყოფილი იყოს ხელშეკრულებით გათვალისწინებულ მოთხოვნებთან შესაბამისობა;

ბ) კონტრაქტორების, პარტნიორებისა და მიმწოდებლების გაცნობიერებულობას უსაფრთხოებასთან დაკავშირებულ რისკებთან მიმართებით, რომლებიც შეიძლება მათ შეუქმნან ორგანიზაციის ოპერაციებს.

5.4. ცვლილების მართვა

ორგანიზაციამ უნდა დანერგოს და მართოს ცვლილებები უსაფრთხოების მართვის სისტემაში უსაფრთხოების შესრულების შენარჩუნების ან გაუმჯობესების მიზნით. აღნიშნული უნდა მოიცავდეს ცვლილების მართვის სხვადასხვა ეტაპზე მიღებულ

გადაწყვეტილებებსა და უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული რისკების შემდგომ შეფასებას (იხ. 3.1.1. (რისკების შეფასება)).

5.5. საგანგებო სიტუაციის მართვა

5.5.1. ორგანიზაციამ უნდა განსაზღვროს საგანგებო სიტუაციები და შესაბამისი დროული ზომები (იხ. 3.1.1. (რისკების მართვა)) მათი მართვისა და ნორმალური საქესპლუტაციო პირობების აღდგენის მიზნით;

5.5.2. ორგანიზაციამ უნდა უზრუნველყოს, რომ საგანგებო სიტუაციების თითოეული განსაზღვრული სახეობის შემთხვევაში:

ა) შესაძლებელი იყოს საგანგებო სიტუაციების მართვის სამსახურებთან ოპერატიულად დაკავშირება;

ბ) საგანგებო სიტუაციების მართვის სამსახურების შესაბამისი ინფორმაციით სრულად უზრუნველყოფა როგორც წინასწარ, საგანგებო სიტუაციაზე რეაგირებისათვის მოსამზადებლად, ისე საგანგებო სიტუაციის დროს;

გ) ხელმისაწვდომი იყოს შიდა პირველადი დახმარების გაწევა.

5.5.3. ორგანიზაციამ უნდა განსაზღვროს და დოკუმენტურად გააფორმოს ყველა ჩართული მხარის ფუნქცია-მოვალეობები;

5.5.4. ორგანიზაციას უნდა ჰქონდეს საგანგებო შემთხვევაში სამოქმედო გეგმები, მზადყოფნაში მოყვანასა და ინფორმაციასთან დაკავშირებული ზომები, მათ შორის, ღონისძიებები, რომ:

ა) მზადყოფნაში მოიყვანოს საგანგებო სიტუაციების მართვაზე პასუხისმგებელი ყველა თანამშრომელი;

ბ) მიაწოდოს ინფორმაცია ყველა მხარეს (მაგალითად, სარკინიგზო საწარმოებს, კონტრაქტორებს, კომპეტენტურ ორგანოებს, საგანგებო სიტუაციების მართვის სამსახურებს), მათ შორის, მიაწოდოს საგანგებო სიტუაციებში მოქმედების ინსტრუქციები მგზავრებს;

გ) მიიღოს ნებისმიერი საჭირო გადაწყვეტილება საგანგებო სიტუაციის სახეობის შესაბამისად.

5.5.5. ორგანიზაციამ უნდა აღწეროს, როგორაა განაწილებული საგანგებო სიტუაციების მართვისათვის გათვალისწინებული რესურსები და საშუალებები (იხ.

4.1. (რესურსები)) და როგორაა განსაზღვრული სასწავლო მოთხოვნები (იხ. 4.2. (კომპეტენცია));

5.5.6. საგანგებო სიტუაციებთან დაკავშირებული ღონისძიებები რეგულარულად უნდა შემოწმდეს სხვა დაინტერესებულ მხარეებთან ერთად და საჭიროების შემთხვევაში განახლდეს;

5.5.7. ორგანიზაციამ უნდა განახორციელოს საგანგებო სიტუაციებთან დაკავშირებული გეგმების კოორდინირება ყველა სარკინიგზო საწარმოსთან, რომლებიც ოპერირებენ მის ინფრასტრუქტურაში, საგანგებო სიტუაციების მართვის სამსახურებთან, რათა ხელი შეეწყოს მათ სწრაფ რეაგირებას და ნებისმიერ სხვა მხარესთან, რომელიც შეიძლება მონაწილეობდეს საგანგებო სიტუაციაში;

5.5.8. ორგანიზაციას შემუშავებული უნდა ჰქონდეს ღონისძიებები საჭიროების შემთხვევაში ოპერაციებისა და სარკინიგზო მოძრაობის დროულად შეჩერებისათვის და მიღებულ ზომებთან დაკავშირებით ყველა დაინტერესებული მხარის ინფორმირებისათვის;

5.5.9 ტრანსსასაზღვრო ინფრასტრუქტურის შემთხვევაში შესაბამის ინფრასტრუქტურის მენეჯერებს შორის თანამშრომლობა ხელს უნდა უწყობდეს საგანგებო სიტუაციების მართვის კომპეტენტური სამსახურების საჭირო კოორდინაციასა და მზადყოფნას საზღვრის ორივე მხარეს.

6. შესრულების შეფასება

6.1. მონიტორინგი

6.1.1. ორგანიზაციამ მონიტორინგი უნდა აწარმოოს სარკინიგზო უსაფრთხოების წესის მე-7 თავის შესაბამისად, რომ:

ა) შეამოწმოს უსაფრთხოების მართვის სისტემის ყველა პროცესისა და პროცედურის, მათ შორის, უსაფრთხოების საექსპლუატაციო, ორგანიზაციული და ტექნიკური ზომების სწორად გამოყენება და ეფექტურობა;

ბ) შეამოწმოს უსაფრთხოების მართვის სისტემის სწორად გამოყენება მთლიანობაში და მის მიერ მოსალოდნელი შედეგების მიღწევა;

გ) მოიკვლიოს უსაფრთხოების მართვის სისტემის შესაბამისობა სარკინიგზო უსაფრთხოების წესითა და წინამდებარე დანართით გათვალისწინებულ მოთხოვნებთან;

დ) განსაზღვროს, დაადგინოს და შეაფასოს, საჭიროებისამებრ, მაკორექტირებელი ზომების (იხ. 7.2. (უწყვეტი გაუმჯობესება)) ეფექტურობა, თუ გამოვლენილია ამ ქვეპუნქტის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებთან შეუსაბამობის შემთხვევა.

6.1.2. ორგანიზაციამ უნდა აწარმოოს უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული ფუნქციების შესრულების რეგულარული მონიტორინგი ორგანიზაციის ფარგლებში ყველა საფეხურზე და უნდა ჩაერიოს, თუ ეს ფუნქციები სათანადოდ არ სრულდება.

6.2. შიდა აუდიტი

6.2.1. ორგანიზაციამ შიდა აუდიტები უნდა ჩაატაროს დამოუკიდებლად, მიუკერძოებლად და გამჭვირვალედ, რომ შეკრიბოს და გაანალიზოს ინფორმაცია მისი მონიტორინგის მიზნებისათვის (იხ. 6.1. (მონიტორინგი)), რაც მოიცავს:

ა) გეგმური შიდა აუდიტების განრიგს, რომელიც შეიძლება გადაისინჯოს წინა აუდიტებისა და შესრულების მონიტორინგის შედეგებიდან გამომდინარე;

ბ) კომპეტენტური აუდიტორების განსაზღვრა-შერჩევას (იხ. 4.2. (კომპეტენცია));

გ) აუდიტების შედეგების ანალიზსა და შეფასებას;

დ) მაკორექტირებელი ან გაუმჯობესებისკენ მიმართული ზომების საჭიროების განსაზღვრას;

ე) აღნიშნული ზომების შესრულებისა და ეფექტურობის შემოწმებას;

ვ) აუდიტების ჩატარებასა და შედეგებთან დაკავშირებულ დოკუმენტაციას;

ზ) აუდიტების შედეგების გაცნობას უმაღლესი რგოლის ხელმძღვანელობისათვის.

6.3. შეფასება ხელმძღვანელობის მხრიდან

6.3.1. უმაღლესი რგოლის ხელმძღვანელობამ რეგულარულად უნდა შეაფასოს უსაფრთხოების მართვის სისტემის შესაბამისობა და ეფექტურობა და უნდა გაითვალისწინოს სულ მცირე შემდეგი:

ა) ხელმძღვანელობის მხრიდან ჩატარებული წინა შეფასებებით განსაზღვრული შესასრულებელი ღონისძიებების თვალსაზრისით მიღწეული პროგრესი;

ბ) შიდა და გარე გარემოების ცვლილება (იხ. 1. (ორგანიზაციის კონტექსტი));

გ) ორგანიზაციის უსაფრთხოების შესრულება, რაც დაკავშირებულია:

გ.ა) მის მიერ საკუთარი უსაფრთხოების მიზნების მიღწევასთან;

გ.ბ) მონიტორიგთან მიმართებით მისი საქმიანობის შედეგებთან, მათ შორის, შიდა აუდიტების დასკვნებთან, აგრეთვე, სარკინიგზო შემთხვევების/ინციდენტების შიდა მოკვლევებთან და შესაბამისი ღონისძიებების სტატუსთან;

გ.გ) სააგენტოს მიერ განხორციელებული საზედამხედველო საქმიანობის შედეგებთან;

დ) გაუმჯობესებასთან დაკავშირებული რეკომენდაციები.

6.3.2. ხელმძღვანელობის მხრიდან ჩატარებული შეფასების შედეგებზე დაყრდნობით, უმაღლესი რგოლის ხელმძღვანელობამ უნდა აიღოს ზოგადი პასუხისმგებლობა უსაფრთხოების მართვის სისტემაში საჭირო ცვლილებების დაგეგმვასა და განხორციელებაზე.

7. გაუმჯობესება

7.1. სარკინიგზო შემთხვევებისა და ინციდენტების საფუძველზე მიღებული გამოცდილება.

7.1.1. ორგანიზაციის სარკინიგზო საქმიანობასთან დაკავშირებული სარკინიგზო შემთხვევები და ინციდენტები უნდა:

ა) იქნეს შეტყობინებული, აღრიცხული, მოკვლეული და გაანალიზებული მათი გამოძწვევი მიზეზების დასადგენად;

ბ) ეცნობოს მოკვლევის ბიუროს შესაბამის შემთხვევებში.

7.1.2. ორგანიზაციამ უნდა უზრუნველყოს:

ა) სააგენტოს, მოკვლევის ბიუროს და დარგობრივი/შიდა მოკვლევების საფუძველზე გაცემული რეკომენდაციების შეფასება და შესრულება, საჭიროების ან დავალების შემთხვევაში;

ბ) სხვა დაინტერესებულ მხარეთა, როგორებიცაა: სარკინიგზო საწარმოები, ინფრასტრუქტურის მენეჯერები, ტექნიკურ მომსახურებაზე პასუხისმგებელი პირები და სარკინიგზო სატრანსპორტო საშუალებების მფლობელები, ანგარიშებისა და მიღებული ინფორმაციის განხილვა და გათვალისწინება.

7.1.3. ორგანიზაციამ უნდა გამოიყენოს მოკვლევასთან დაკავშირებული ინფორმაცია რისკების შეფასების გასაანალიზებლად (იხ. 3.1.1. (რისკების შეფასება)), რომ მიღებული გამოცდილება ემსახურებოდეს უსაფრთხოების გაუმჯობესებას და, შესაბამის შემთხვევებში, მაკორექტირებელი ან/და გაუმჯობესებისკენ მიმართული ზომების გატარებას (იხ. 5.4. (ცვლილების მართვა)).

7.2. უწყვეტი გაუმჯობესება

7.2.1. ორგანიზაცია უწყვეტად უნდა აუმჯობესებდეს საკუთარი უსაფრთხოების მართვის სისტემის შესაბამისობასა და ეფექტურობას, სარკინიგზო უსაფრთხოების წესის მე-7 თავის შესაბამისად და სულ მცირე შემდეგი ღონისძიებების გათვალისწინებით:

ა) მონიტორინგი (იხ. 6.1. (მონიტორინგი));

ბ) შიდა აუდიტი (იხ. 6.2. (შიდა აუდიტი));

გ) შეფასება ხელმძღვანელობის მხრიდან (იხ. 6.3. (შეფასება ხელმძღვანელობის მხრიდან));

დ) სარკინიგზო შემთხვევებისა და ინციდენტების საფუძველზე მიღებული გამოცდილება (იხ. 7.1. სარკინიგზო შემთხვევებისა და ინციდენტების საფუძველზე მიღებული გამოცდილება)).

7.2.2. ორგანიზაციამ უნდა უზრუნველყოს პერსონალისა და სხვა დაინტერესებული მხარეების მამოტივირებელი ღონისძიებები, რათა ისინი აქტიურად მონაწილეობდნენ უსაფრთხოების გაუმჯობესებაში, ორგანიზაციული სწავლების პროცესში საკუთარი მონაწილეობის უზრუნველყოფით;

7.2.3. ორგანიზაციამ უნდა უზრუნველყოს სტრატეგია საკუთარი უსაფრთხოების კულტურის უწყვეტი სრულყოფისათვის და უნდა ეყრდნობოდეს გამოცდილებასა და აღიარებულ მეთოდებს ქცევასთან დაკავშირებული პრობლემების გამოსავლენად, რაც ზემოქმედებს უსაფრთხოების მართვის სისტემის სხვადასხვა ნაწილზე, და კონკრეტული ზომების მისაღებად ამ პრობლემების გადაჭრის მიზნით.